Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 22/2017
26.10.2017. године
Б е о г р а д

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Соње Павловић и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Зорана Станојевића, због кривичног дела злочиначко удруживање из члана 346. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Зорана, Станојевића, адвоката Бранка Димића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду – Посебно одељење К По1 57/16 од 09.06.2017. године и Апелационог суда у Београду – Посебно одељење Кж2 По1 176/17 од 31.07.2017. године, у седници већа одржаној 26.10.2017. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Зорана Станојевића, адвоката Бранка Димића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду – Посебно одељење К По1 57/16 од 09.06.2017. године и Апелационог суда у Београду – Посебно одељење Кж2 По1 176/17 од 31.07.2017. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Вишег суда у Београду – Посебно одељење К По1 57/16 од 09.06.2017. године, ставом I, на основу члана 211. став 1. тачка 1) ЗКП, против окривљеног Зорана Станојевића, одређен је притвор, који му се има рачунати од дана и часа лишења слободе и може трајати до објављивања пресуде. Ставом II истог решења, против окривљеног је наређено издавање потернице и одређено да ће исту расписати МУП Републике Србије – Полицијска управа за град Београд, Управа криминалистичке полиције, Одељење за потраге и по проналаску окривљеног, истог спровести у Окружни затвор у Београду – Посебну притворску јединицу.

Решењем Апелационог суда у Београду – Посебно одељење Кж2 По1 176/17 од 31.07.2017. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Зорана Станојевића, адвоката Бранка Димића, изјављена против решења Вишег суда у Београду – Посебно одељење К По1 57/16 од 09.06.2017. године.

Против наведеног правноснажног решења Апелационог суда у Београду – Посебно одељење Кж2 По1 176/17 од 31.07.2017. године, бранилац окривљеног

Зорана Станојевића, адвокат Бранко Димић, на основу члана 482. став 1. и члана 483. став 1. ЗКП, поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и преиначи побијано решење Апелационог суда у Београду-Посебног одељења, тако што ће укинути притвор према окривљеном, или исто решење укине и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање. Међутим, из образложења захтева, произилази да је исти поднет и против правноснажног решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење К По1 57/16 од 09.06.2017. године.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке у смислу члана 488. став 2. ЗКП, размотрио списе предмета са правноснажним решењима, против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописан је обавезан садржај захтева, тако да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог из члана 485. став 1. ЗКП, за његово подношење.

У вези с тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Надаље, одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП је прописано због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, везан разлозима из члана 485. став 1. у вези става 4. ЗКП, делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП.

У предметном захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Зорана Станојевића, адвоката Бранка Димића, није изричито указано ни на једну од таксативно наведених повреда закона из члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, које представљају законом прописане разлоге за подношење овог ванредног правног лека – захтева за заштиту законитости, од стране окривљеног преко браниоца.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног указано је на то да другостепени суд није дао јасне и ваљане разлоге за своју одлуку, да се одлука суда не може заснивати на индицијама, затим да првостепени суд није на поуздан начин

утврдио стање ствари пре доношења одлуке о притвору, да исти није „прецизно“ утврдио да ли је недолазак окривљеног на главни претрес заказан за 09.06.2017. године, био оправдан или не, којим наводима се, по оцени овог суда, указује да су побијана решења донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, као и да је у истима погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, а што не представља законски разлог из члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник **Председник већа-судија**
Марина Радосављевић,с.р. **Бата Цветковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић